

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XVIII. Jesus cor sibi charum palma & lauro cingit, coronat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

1. *Punctum.* Considera necessarium esse, ut cor amore incensum in vapores sursum abeat: istius vero flammæ tantam esse vim; ut supra cælos ipsos enitatur, ac evincat re nullâ præpediente: neque enim aliquid orbis habet præter Deum, quod pii cordis sinum explere possit.

2. *Punctum.* Perpende, quàm divini amoris flamma agilis sit, subtilis, altè penetrans, clara, aliquid semper mollens, inquieta, impatiens teneri, aliòve concludi loco, quàm in Crucifixi sinu, ubi velut in fornace amoris excoquitur, recoquitur, novam animam, novasque vires accipit.

3. *Punctum.* Adverte hujus ignis materiam esse ea omnia, quæ Superiores injungunt: quarum rerum executione, quanta isti igni vis insit, clarè dignoscitur.

Colloquium dirigitur ad Christum, quem videre videbor manibus binas lampades accensas prætendentem, obtestabor, ut quidquid in me est imperfectum, vitiosumque excoquat, cor ipsum in pulverem, cineremque redigat, ut novum repullulet instar phœnicis, qui postquam mortalitatis suæ exuvias posuit, resurgit è busto, reviviscitque, tum pulchrior, tum melior.

Pater.

JESUS cor sibi charum palmâ & lauro cingit,
coronat.

Expositio.

1. **C**Oronas coronis, lauros lauris intexite, corque fortunatissimum incingite, boni Angeli: vincit, triumphat, quando virtutum, mortificationisque palæstrico studio istud est præmii affectum ut à JESU amari mereatur.

D 3

2. 0

2. O diem latum, ô festivum! quo specta re ac colligere licet ex spinis, pœnisque puras putas rosas, ex pulvere & gladiis palmas, ac lauros; denique ex projectis sputis, & adperso Aceto, ac luto immarcessibiles, aternasque coronas; quas ipse manu sua Iesus depangit, donat.

3. Quid aspicias, ô misellum cor, & horres malorum agmina, qua te circumstant & adoriuntur, reflecte oculos potius in lauros, qua te post victoriam manent: res enim nulla frangere, imò nec commovere eum potest, quem precepta animo palma erigit, ac sustinet.

Præambulum ad Meditationem.

Agite Angeli, agite ô Beatæ mentes, deproperate palmas & lauros; texite ferra, neçtite corollas, iisque cor post diutinos labores victoriâ partâ triumphans incingite. Coronæ sacrosanctæ sunt à fulmine immunes, & cœlo intactæ; eademque vindicias, & libertatem designant. Jam hyems transit, imber abiit, & recessit. (a) Jam leonina conjuratorum cordis hostium rabies repressâ est, subacta, domita: depangite igitur æternas lauros, invictas palmas easque in suavissimi JESU manum date: ut ipse quam parastis, coronam Cordi imponat.

Magnanimus Rex David pinguem Olivam amans, misericordiæ symbolum, cor suum divinis miserationibus coronari supplex orat. [b] Pœnitens Magdalena, (c) & amarè flens Petrus [d] præferunt Amaranthum, quæ herba in mediis aquis & nativam amarulentiam, & perpetuum virorem retinet. Voluptatum proci, mundani homines, Rosas scilicet & Lilia amant. Coronemus, inquiunt, nos rosis, antequam marcescant: nullum pratum sit, quod non pertransseat luxuria nostra. (e) O Phrygiam mollitiem! ô luxum! jam verò terrarum

Pria-

(a) Cant. B. (b) Ps. 102. (c) Luc. 7. (d) Marc. 26. [e] Sap. 2

Principes ac Domini caput, si Deo placet, aureo diademate, ac gemmis non tam coronant, quam gravant. O Ambitionem! ô fastum! quid suavissimus JESUS? victrices palmas amat, his cor sibi charum cingit, & exornat: quippe gloriosas illas frondes in promeruerunt, qui non modò cor venientibus iniquioris fortunæ telis constanter opposuere; sed constantis iras lacerare ausi mortem quoque ipsam riserunt: certè Martyrum cunei, Virginum chori [a] in cœlo triumphantes palmas manibus prætendunt: quamquam 24. seniores (b) rigentes etiam auro coronas capite gestant, quas iis de hostibus quoque subactis partæ victoriæ, decretique triumphi peperere. *Benedic* igitur anima sancta *Dominum*, [c] cujus singulari munere perfectionis coronidem adeptæ es. *Lauda Deum tuum*, (d) cujus brachio extento nudas Maris arenas calcasti, [e] Jordanem sicco pede pertransisti, [f] populis corde incircumcisis, inimicisque videntibus, & horrore defixis: quibus tu subactis leges, perpetuaque tributa imposuisti, cum ipsi in promissam terram, Palestina Regionem, ne pedem figeres, iter tibi nequidquam occlusissent. *Benedic DEUM tuum*, ô cor cœlo plenum & ardens; posteaquam foelicitatis certam arrham, indubiamque spem obtinuisti: ingredi, quoties allubuerit, cum insigni Triumpho pompa in cœlestis Jerusalem Capitolium: ubi tot Reges purpurati, ac Principes triumphant, quot hic olim suas cupiditates, sensuumque tum internorum, tum externorum insolentiam repressere.

Jungere invictis Martyribus, simulque inter Virginum Choros consiste; corpus tibi sit pro triumphali curru, quem Sapphyri, atque Carbunculi, prædi-

D 4

vites

(a) Apoc. 10. (b) Apoc. 4. (c) Psal. 102. (d) Ps. 147.
(e) Exod. 14. (f) Jos. 3.

vites gemmæ, veluti tot internicantes stellulæ nobilitent. Claritas, Agilitas, Subtilitas, impassibilitas, quatuor illæ beaticorporis dotes, totidem sint rotæ; quocumque autem rapuerit divinus Spiritus, qui curru, ac rotis insidet, (a) eò te trahi sine, aut ipse vola, quò voles: aurigabitur divinus amor: Porro raptari ante currum gemant tenebrarum Principes, quos insigni animi tui demissione subegisti, mors ipsa catenas induere jussa sequatur, quando & illam omnium Triumphatricem Christi morte pridem debilitatam, fractamque, eodem duce, ac auspice rursus triumphandam subegisti. Veniat & in pompæ partem devictus Mundus, quem tum forti pede protrivisti, cum ipsius honores, opesque generoso fastidio despiciens nihilo pluris duxisti insolentem fastum, ventosasque pollicitationes; quàm in aqua ductam effigiem, aut in phantasiæ stulta officina exsudatam Chymeram: hos inquam olim durissimos hostes, nunc læto Marte domitos; vinculis, probrisque onustos ante laureatas quadrigas trahe, spolia scilicet opima, nobiles exuvias, ampla trophæa partæ non uno bello victoriæ. Id verò imprimis cura, ut præ cæteris pars Triumphii præcipua, ad currum alligetur Sensualitas tua, quam heroico prælio superasti mortuæ jam, quàm viventi similior, pallida, defecta, viribusque ita allisis: ut nunquam posthac prodire in aciem aut reluctari audeat.

Jam verò in signis militaribus, ac vexillis gestentur depictæ urbes & Arces, quas evertisti: hoc in genere prima spectetur superbiæ insana turris, quam solo adæquasti, ejusque confæderati omnes, ac socii sub jugum missi, concatenatique unà ducantur, Ambitio, Vanitas, Arrogantia, & cæteræ ejusdem militiæ

[a]. Ezech. 1.

titia phalanges. Alterum labarum legenda exhibeat sanguinolenta praelia, quæ contra Luxum, sensuumque rebellionem fortiter suscepisti, gessisti, conficisti, texantur hic in lino serico, & per auras longelateque volitent præclara tua facinora, quibus Carnem tuam, ferocem sanè belluam, parere iussisti; legatur isthic invictum animi tui robur, spectentur Jejunia, Abstinentiæ, Austeritates, Mortificationes, quibus contra tetrum istum hostem pro clypeo, ac telo depugnasti.

Portetur quoque in bysso varia Pluto stygius, Dam-natus Opum Amor, quem pridem proculcasti religi-olam paupertatem omnibus terræ gazis longè ante-ponens.

Visatur præterea in hoc triumpho elanguida, ener-vis, imbecillis Acedia suæ scilicet testudini insidens, quam tu tardigradam bestiam Diligentia, Generosi-tatisque acri stimulo excitasti, præter spem vexasti, vicisti.

Denique legatur in præalta tabula uncialibus litte-ris inscripta Epigraphe ad rei fidem ac memoriam, *Amantissimi IESU subsidiis, meritis, auspiciis pugnavi-mus, vicimus, cælo inferimur inter lauros & palmas triumphaturi.*

Quid nunc verò restat? istud scilicet postremum; ut cum te sublimem viginti quatuor senioribus, An-gelorumque Choris inserueris; coronam ante imma-culati Agni pedes deponas, (a) cum beatis illi cæli civibus Epinicium istud accinens, *Benedictio, & clari-tas, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro in sacula saculorum. Amen. (b)*

[a] Apoc. 4. (b) Apoc. 7.

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras, &c.

1. **P**unctum. Fingam me versari in vertice montis, in quem magno nisu, multoque labore ac molestia pervenerim: reflectam mentis oculos ad diversos calles & tramites, quibus eluctandum mihi fuerit; præcipitia, quæ effugerim, pericula prædonum ac ferarum, quæ declinaverim: ita enim res se habet cum iis, qui ad perfectionis culinen pervaserunt: hi enim attentè relegere secum debent, velut ex edito loco, quot quantaque à Mundo, reliquisque salutis humanæ Hostibus pericula, tentationes, sinistrosque casus divina Misericordia fulti, adjutique evaserint.

2. **P**unctum. Cogitabo eas esse hujus palestræ leges. *Nemo coronabitur, nisi qui legitime certaverit.* [a] *Nulli nisi vincenti palma obvenit,* (b) simulque DEI bonitatem demirabor, quòd ipsemet velit nos suis gratis coronare, mandetque Angelis: ut eas nobis circumplacent lauros, quas virtutes nobis nostræ compararint.

3. **P**unctum. Perpendam quibus & quantis gaudiorum rivis exundet cor, cui concessum est ad divini amoris apicem attigisse, & cui jam sua constat perseverantia, quæ una virtus nos securos, beatosque efficit: sine qua cæteræ nihil aut parum profunt: sola enim perseverantia coronatur.

Colloquium dirigetur ad amantissimum JESUM, cui omnes nostræ coronæ debentur; nos siquidem non
tam

[a] 2. Timoth. 2. (b) Apoc. 7.

Et lauro cingit, coronat.

83

am victores, quàm victi sumus: ipse enim cor nostrum refractarium, ac rebelle expugnavit: quare ei tanquam potentissimo victori, & atque invictissimo Imperatori (quod 24. Seniores in Apocalypsi enixè faciunt (a) coronas palmas, lauros deferamus cum solemni illo carmine. *Benedictio & claritas, & gratiarum actio, honor & virtus, & factu in secula* (b) victori, triumphaturoque JESU, Amen.

Pater.

(a) Apoc. 4. (b) Apoc. 7.

JESUS in cordis cœnaculo cœlestes nuptias celebrat.

Expositio.

1. JESUS sponsus sanguinum Exod. 4. sponsam, quam pridem vita sua pretio sibi coemerat, ad Agni nuptialem Cœnam, cœlestemque thalamum adducit. Cœna igitur (quis non miretur?) cœnaculum est harum nuptiarum, & thalamus JESU sponsi.

2. Cœna est, quia hæc gaudia non nisi post diurnos assue ac labores exhibentur: pendentis è gemmatis laquearibus lychnos ne quare, foris, & infernè Sole, Lunâ, Stellis palatia illa nitent: intus lucerna est ipse Agnus, Apoc. 21. idemque convivium, convivii apparator, convivæ, sponsus.

3. Vides genialem mensam? tibi hæc apparantur: dapes requiris? agrè videri possunt mortalibus: istic qui accumbunt, semper edunt, bibuntque sine fastidio, & sine molestia semper esuriunt ac sitiunt. Ecce parata sunt omnia: Matih. 22. Venite ad nuptias, Sponsus vocat.